

در موارد ورم شدید، اختلالات تنفسی و اسهال نیز دیده می شود.

از علائم سندرم نفروتیک :

ادرار کف آلود، بی اشتها، تهوع و استفراغ، خستگی، بی حالی، رنگ پریدگی و افزایش وزن اشاره کرد.

تشخیص سندروم نفروتیک

تشخیص بیماری سندروم نفروتیک براساس علائم صورت می گیرد اما آزمایشاتی نیز انجام می شود از جمله جمع آوری ادرار ۲۴ ساعته، هم چنین سونوگرافی و نمونه برداری از کلیه برای تشخیص انواع سندرم نفروتیک بنا به نیاز بیمار و تشخیص پزشک انجام می شود.

سندرم نفروتیک (نفروز) چیست؟

مجموعه علائم و نشانه هایی که در نتیجه آسیب به غشای پایه گلومرول های کلیه ایجاد می شود را سندرم نفروتیک (نفروز) می گویند. این اختلال در جنس مذکر شایع تر است و در هر سنی ظاهر می شود اما در سن دو تا شش سالگی از شیوع بیشتری برخوردار است از هر صد هزار نفر تقریباً یک نفر به این بیماری مبتلا می شود.

علل سندرم نفروتیک :

با علت ناشناخته ثانویه به اختلالاتی از جمله دیابت، لوپوس و اختلالات عروقی مادرزادی که بلافاصله پس از تولد بروز می کند اگر چه علت اصلی سندروم نفروتیک نامشخص است اما به نظر می رسد با اختلال در سیستم ایمنی بدن مرتبط است عود بیماری ممکن است با بیماری های سیستم تنفسی فوقانی همراه باشد اما صرف نظر از علت بروز بیماری، اختلال اصلی در این سندروم، افزایش نفوذپذیری دیواره مویرگ گلومرول های کلیه نسبت به آلبومین (پروتئین خون) است. به این ترتیب مقدار زیادی از پروتئین مورد لزوم بدن از کلیه ها دفع می شود.

علائم و نشانه های سندرم نفروتیک

علائم بیماری مربوط به دفع پروتئین (آلبومین) از کلیه می باشد به این ترتیب که با کم شدن مقدار پروتئین و رقیق شدن خون، طبق قانون های فیزیکی آب و مایعات از جای رقیق تر به جای غلیظ تر جریان می یابد (یعنی از رگ به فضای بین بافتی) بنابراین بدن ورم می کند. شایع ترین محل های ورم، اطراف چشم، قوزک پا و بیضه در پسران می باشد.

سندرم نفروتیک

گروه هده : بیمار و خانواده

کد پمفلت سندرم نفروتیک (۹۴)۱۴۰۲	
گردآورنده	زینب مرادی کارشناس پرستاری اطفال ۱
استاد علمی	دکتر مریم استقامتی (فوق تخصص کلیه کودکان)
منبع	https://www.ncbi.nlm.nih.gov/books/NBK470444/

درمان سندروم نفروتیک (نفروز)

هدف از درمان، کاهش ترشح پروتئین در ادرار، جلوگیری از عفونت و کم شدن ورم می باشد.

درمان دارویی، در مراحل اولیه، درمان با کورتون ها آغاز می شود که باید طبق دستور پزشک و در زمان تعیین شده مصرف شود. اما در صورت عود مجدد نفروتیک و عدم پاسخ بیمار به کورتون، از داروهای تضعیف کننده سیستم ایمنی استفاده می شود. در صورتی که ورم شدید منجر به بروز عوارض گوارشی و تنفسی شود، باید طبق دستور پزشک درمان شود.

رژیم غذایی در بیماران نفروتیک (نفروز)

غذا باید کم نمک و کم چرب باشد. افزایش دریافت پروتئین رژیم غذایی تنها زمانی که میزان دفع پروتئین از ادرار بیش از ۱۰گرم در ۲۴ساعت باشد ضرورت دارد در غیراینصورت رژیم معمولی پروتئین توصیه می شود. میزان مصرف مایعات باید تقریباً معادل میزان دفع در ۲۴ ساعت باشد.

پیامد بیماری نفروتیک :

بستگی به علت بیماری و نحوه پاسخ کودک به درمان دارد چنانچه بیمار سریعاً به درمان پاسخ دهد و ندرتاً عود بیماری مشاهده شود، بیماری رو به بهبودی است این در صورتی است که مصرف منظم داروها، کنترل رژیم غذایی، استراحت کافی و پیگیری مداوم جواب آزمایشات به خوبی انجام شود.

توصیه های لازم برای والدین کودک مبتلا به سندرم نفروتیک :

کودک مبتلا به سندروم نفروتیک (نفروز) غالباً بی اشتها بوده که به علت ضعف عمومی و تورم سیستم گوارشی است در نتیجه وادار کردن کودک به مصرف کالری کافی در پیشگیری از سوء تغذیه موثر است غذا دادن به مقادیر کم و مکرر باید صورت گیرد.

مواد معدنی و ویتامین های تکمیلی مثل ویتامین D، کلسیم و آهن بر طبق ضرورت داده می شود. حداقل هفته ای یکبار کودک خود را وزن کنید.

در صورتیکه کودک، کورتون دریافت می نماید از حضور وی در مکان های شلوغ و پرجمعیت و تماس با افراد مبتلا به بیماری های عفونی خودداری کنید.

از قرار گرفتن پوست در معرض سرما یا گرما جلوگیری کنید.

تهیه پوشاک نسبتاً گشاد از تحریک پوستی و کوتاه کردن ناخن ها از خارش و زخمی شدن پوست جلوگیری خواهد کرد.

در طول مدتی که کودک ورم شدید دارد باید در بیمارستان بستری شود چون تورم محدودیت حرکتی ایجاد می کند. مراقبت از کودک در منزل زمانی صورت می گیرد که پروتئین ادرار تا حد قابل قبولی کاهش یافته باشد. در صورت مشاهده علائم عود بیماری مثل ورم در اطراف چشم، بی اشتها، خستگی، تحریک پذیری، تب و ... کودک را به مرکز درمانی ارجاع دهید.

به دلیل عود بیماری و وجود عوارض و سیر بهبودی خاص بیماری سندروم نفروتیک، مراقبت های طولانی مدت ضروری است.

حمایت والدین در مرحله حاد بیماری سندروم نفروتیک به دلیل بروز افسردگی و گوشه گیری در کودک مبتلا لازم و ضروری است.

مصرف دقیق دارو و آزمایش دوره ای ادرار از نظر وجود پروتئین و بررسی علائم اولیه لازم است.

